

అరే లుచ్చా ఆడవాళ్ళ గదిలో జొరపడ్డావా' రజియ అన్న బండబూతులు తిడుతూ తలుపులు బాదుతున్నాడు - బయట చాలామంది చేరారని గోల తెలియచెప్పతుంది - రజియాకి భయంతో చెమటలుపట్టాయి.

“ఏం పని చేశారుమీరు - యిప్పుడు యింక అన్న నన్ను బతకనీయడు - రజియా ఏడవసాగింది - కరిగిపోయాను - దగ్గరకి వెళ్ళి భుజంమీద చెయ్యివేశాను - రజియా ఉలిక్కిపడి కళ్ళెత్తించింది.

“రజియా - నీకేం భయంలేదు - నేనున్నాను - నావెంట తీసికెడతాను.

“మీరు.... మీరెవరని నన్ను అడుకుంటారు - అంతా ఏం అంటారు? అన్నయ్యమాత్రం మీవెంట పంపడానికి ఎలా వప్పుకుంటాడు - మీకు నేనేం అవుతానని నామీద యింత దయ చూపిస్తారు - వదు వెళ్ళిపోండి - నా ఖర్మకి నన్ను వదలండి” అంటు ఏడవసాగింది- రజియా అలా ఏడుస్తుంటే సహించలేకపోయాను. రజియా బుజంమీదవున్న నా చెయ్యి నాకు తెలియకుండానే రజియా బుజాల చుట్టూ తిరిగి ఆమెవి దగ్గరకి లాక్కుంది” రజియా - యిటు చూడు - నీకు నేనేంకానా - నా కళ్ళలోకి చూచి చెప్పు ఆ మాట -” ఏంచేస్తున్నానో, ఏం అంటున్నానో తెలియని ఆవేశంతో రజియాని గుండెలకి హతుకుని రజియా నీవు నాకు కావాలి రజియా - నీవులేని లోకం నాకులేదు - నీకోసం ఏమన్నాచేస్తాను నిన్ను నరకంలో వదిలి నేనెలా నిశ్చింతగా వుంటాననుకున్నావు - పద ఇద్దరము వెళ్ళిపోదాం -” అన్నాను ఆవేశంగా - రజియా ఆశ్చర్య చకితురాలై “మీరు - మీరు” అంది. నా చేతులమధ్య వణికిపోతూ “అవును రజియా ఇన్నాళ్ళగా నా మనసులో మెదిలేమాట చెప్పే సందర్భం యిలా ఈ సందర్భంలో జత పడుతుందని అనుకోలేదు అంతే-నిన్ను పెళ్ళచేసుకుంటాను రజియా” అన్నాను - రజియా కళ్ళనించి బహుప నీళ్ళు జారిపడ్డాయి అవి ఆ సందర్భాల్లో చటుక్కున నా గుండెలమీదకి వరిగిపోయింది. ‘రజియా’. అదే సమయంలో తలుపు విరిగిపడింది - రజియా అన్న- యింట్లోవాళ్ళు - యిరుగు పొరుగు అంతా గుమ్మిగూడి, వాళ్ళందరూ మమ్మల్ని చూసి ఒక్కక్షణం నిశ్చేష్టులై వుండిపోయారు. రజియా అన్న తేరుకొని బసలుకొద్దు ముందుకు వురికాడు. ఎదుర్కొంటే యుద్ధానికి సన్నద్ధుణ్ణువూ రజియా బుజం చుట్టూ చేయి వేశాను ధైర్యంచెప్తు-రజియా భయంతో వణికిపోతుంది. “బద్మాష్, పుండాకోర్ -